



Een baby om te stelen

(Baby wider willen)

Blijspel in drie bedrijven

door

BERND GOMBOLD

vertaling

Huib Drukker

TONEELUITGEVERIJ VINK B.V.
(Grimas Theatergrime verkoop)
Tel: 072 - 5 11 24 07
E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl
Website: www.toneeluitgeverijvink.nl

VOORWAARDEN

Alle amateurverenigingen die het stuk: **EEN BABY OM TE STELEN (BABY WIDER WILLEN)** gaan opvoeren, dienen in alle programma-boekjes, posters, advertenties en eventuele andere publicaties de volledige naam van de oorspronkelijke auteur: **BERND GOMBOLD** te vermelden.

De naam van de auteur moet verschijnen op een aparte regel, waar geen andere naam wordt genoemd.

Direct daarop volgend de titel van het stuk.

De naam van de auteur mag niet minder groot zijn dan 50% van de lettergrootte van de titel.

U dient tevens te vermelden dat u deze opvoering mag geven met speciale toestemming van het I.B.V.A. Holland bv te Alkmaar.

**Copyright: © 2004 Deutsche Theaterverlag Weinheim
Anco Entertainment bv - Toneeluitgeverij Vink bv**

**Internet: www.toneeluitgeverijvink.nl
E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl**

Niets uit deze uitgave mag verveelvoudigd en/of openbaar gemaakt worden door middel van druk, fotokopie, verfilming, video opname, internet vertoning (youtube e.d.) of op welke andere wijze dan ook, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Het is niet toegestaan de tekst te wijzigen en/of te bewerken zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Vergunning tot opvoering van dit toneelwerk moet worden aangevraagd bij het Auteursrechtenbureau **I.B.V.A. HOLLAND bv**

Postbus 363
1800 AJ Alkmaar
Telefoon 072 - 5112135
Website: www.ibva.nl
Email: info@ibva.nl
ING bank: 81356 – IBAN: NL08INGB0000081356 BIC: INGBNL2A

Geen enkele andere instantie dan het IBVA heeft de bevoegdheid genoemde rechten van u te claimen, of te innen.

Auteursrechten betekenen het honorarium (loon!) voor de auteur van wiens werk door u gebruik wordt gemaakt!

Auteursrechten moeten betaald worden voor elke voorstelling, dus ook voor try-outs, voorstellingen in/voor zorginstellingen, scholen e.d.

Vergunning tot opvoering:

1. Aankoop van minimaal **8** tekstboekjes bij de uitgever.
2. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart (tevens bewijs van aankoop), met uw gegevens, naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
3. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Vergunning tot HER-opvoering(en):

1. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart met uw gegevens naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
2. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Opvoeringen zonder vergunning zijn niet toegestaan en strafbaar op grond van de Auteurswet 1912. Zij worden gerechtelijk vervolgd, terwijl de geldende rechten met 100% worden verhoogd. Het tarief wordt met 20% verhoogd voor opvoeringen waarvoor geen toestemming werd aangevraagd binnen drie weken voorafgaand aan de voorstelling.

Het is verboden gebruik te maken van gekregen, geleende, gehuurde of van anderen dan de uitgever gekochte tekstboekjes.

Rechten BELGIË: Toneelfonds JANSSENS, afd. Auteursrechten,
Te Boelaerlei 107 - 2140 Bght ANTWERPEN Telefoon (03)3.66.44.00.
Geen enkele andere instantie heeft de bevoegdheid genoemde rechten van u te claimen, of te innen.

PERSONEN:

Titus - ambitieuze burgemeester van Elkenrade; zo eentje van het soort ruwe bolster, blanke pit

Edith - zijn bescheiden echtgenote, goedwillend en met weinig pretenties

Ma - de moeder van Titus; een astrante tante, die slechts één ding voor ogen heeft: de carrière van haar zoon, die voor iets hogers in de wieg is gelegd dan het simpele ambt van burgemeester

Aggie - secretaresse van de burgemeester, vlotte aardige meid, van lieverlede zo voor en na ook wel bij het privéleven van de familie betrokken

Berend - werknemer in dienst van de gemeente, als straatveger; een van de langzame garde; voortdurend geeuwend en liever lui dan moe; zijn meest geliefde houding: leunen op z'n bezemsteel; maar wel met alle wateren gewassen

Koert - beroepslandloper, hetgeen hem ook duidelijk is aan te zien; beslist geen domme jongen, maar een eersteklas schelm, met het hart echter op de juiste plaats

Bos - hoofd van het plaatselijk politieapparaat; een man, die zichzelf en zijn beroep zeer serieus neemt

Sien - notoir vervelende vrouw, dat op alles en iedereen wat heeft aan te merken; een regelrechte verschrikking, met een kwebbel als een mitrailleur

DECOR:

Het stuk speelt in de werkkamer van de burgemeester, er zijn geen tussentijdse decorveranderingen nodig en de toestand wordt beschreven, gezien vanuit de zaal. In de korte kant links is een deur naar de privé-vertrekken van de burgemeester en z'n echtgenote. In de korte kant rechts een deur naar de vertrekken van ma. In de brede achterwand de deur naar buiten. In de korte kant links of rechts achter een raam, dat geopend moet kunnen worden. Van het interieur maken deel uit een bureau voor de burgemeester, en een kleiner bureau, of andere werkgelegenheid, voor de secretaresse. Achter beide bureaus een stoel, en erop de dingen, die nu eenmaal op een bureau thuishoren. Daaronder ook een telefoon. Tegen de wanden dossierkasten en dergelijke. Bovendien ergens een zitje voor bezoekers. Het een en ander afhankelijk van de beschikbare ruimte. Ook moet er een voor het publiek zichtbaar prullenmandje staan en dient ergens een sierkussentje voorhanden te zijn. Aan de wanden een foto van de koningin, plattegrond, etc. Voor de rest alles naar eigen goeddunken.

EERSTE BEDRIJF

Aggie: *(zit aan haar bureau te werken, met kan koffie, melk, suiker, kopjes en schotels op een dienblad binnen handbereik, de telefoon gaat over, ze neemt op)* Gemeentehuis Elkenrade, goedemorgen... Spijt me voor u, meneer, maar dat kan op dit moment niet. Hij zit in een belangrijke bespreking. Probeert u het later nog eens... Ja hoor, tot dan. *(leg op, vrolijk)* Belangrijke bespreking! In bed ligt ie te snurken. Sinds z'n vrouw naar dat kuuroord is, wil het 's nachts nogal eens laat worden. Maar zo heb ik tenminste m'n rust. *(er wordt aangeklopt)* Wat zei ik? *(roept)* Binnen!

Koert: *(op via midden, in verfromfaaide kleding, met een oude kinderwagen, waarin hij z'n hele hebben en houden meesleept)* Hallo hallo, Koert is weer in het land! Is de kust veilig?

Aggie: *(verwonderd)* Koert, jij? Ik heb je al in geen tijden meer gezien! Kom gerust binnen, ik ben alleen! En, wat doe je hier? Owee, als jij komt, gebeurt er meestal wel het een of ander!

Koert: Ha, je weet het! Waar de koning der landlopers verschijnt, krijgt altijd wel iemand een kind. Ik ben betrouwbaarder dan de ooievaar! *(biedt haar z'n heupfles aan)* Wil je een slok, of ben je misschien al zwanger?

Aggie: De hemel beware me. Op de eerste plaats zou ik niet weten van wie, en op de tweede plaats kon ik het hier dan wel schudden. De generaal, *(doelt daarbij op rechts)* het geliefd moedertje van de burgemeester, is niet op kinderen gesteld. Die werken volgens haar carrièreremmend. Daarom laat ze ook geen gelegenheid voorbij gaan haar omgeving erop te attenderen, dat haar zoon Titus een ongelukje was, waardoor zij zich niet aan haar carrière heeft kunnen wijden. *(haar spottend na-epend)* "Anders was ik vandaag op z'n minst een gevierde diva!" En dat haar zoon het niet verder heeft gebracht dan burgemeester in dit gat, zit haar lang niet lekker.

Koert: En de vrouw van de burgemeester? Ook nog steeds niet in verwachting?

Aggie: Man, wat dacht je wel, dat de oude draak zou zeggen, als haar schoondochter met een baby kwam aanzetten? *(haar spottend na-epend)* "Titus is voor iets hogers geboren, dan achter een kinderwagen aan te lopen!" En dat zegt ze zó vaak, dat haar zoon ondertussen zelf is gaan geloven, dat hij niets van kinderen moet hebben. En dat, terwijl zijn vrouw er best wel een stuk of wat zou willen. Maar eh, wat zou je zeggen van 'n kop koffie?

Koert: Ja, graag! (*houdt haar een oude beker voor, die met een touw aan de kinderwagen zit vastgebonden, op zijn heupfles doelend*) De smaakmaker doe ik er zelf wel bij.

Aggie: Ajakkes! En dan uit zo'n beker! Die is niet eens uitgespoeld! Zal ik je een schoon kopje geven?

Koert: Uit deze beker drink ik al sinds twintig jaar en hij zal me ook voor de rest van m'n leven niet in de steek laten. Alcohol is het beste desinfectiemiddel dat bestaat. (*Aggie heeft de kan gepakt en schenkt*) En, waar zijn ze nu? Ik bedoel, de burgemeester en zijn vrouwen?

Aggie: Hij ligt nog te snurken. Zijn vrouw is al sinds 'n week of vier in een kuuroord. Daardoor kan hij z'n draai niet vinden en wil het vooral 's nachts nogal eens laat worden. En de koninginmoeder heb ik vandaag nog niet gezien. Maar ze zal, zoals steeds, wel afspraken hebben bij de kapper, schoonheidssalon en weet ik waar niet nog allemaal meer. Een verspilling van jewelste, omdat ze nog steeds denkt een schoonheid te zijn. Ze heeft zelf niet in de gaten, dat ze zich belachelijk loopt te maken. Maar vertel eens, ben je van plan langer te blijven?

Koert: Ik blijf overal zolang 't me er bevalt. Je weet, ik ben nu eenmaal een trekvogel. Maar áls ik ergens ben, geniet ik dat ook met volle teugen. Maar ik moet eerlijk toegeven, zo gastvrij als door jou wordt ik lang niet overal ontvangen.

Aggie: Dat is toch vanzelfsprekend. Uiteindelijk heb jij mij ook geholpen in de nacht, dat die viezerik zich aan me wilde vergrijpen. Daar blijf ik je eeuwig dankbaar voor. En ik zal er ook wel voor zorgen, dat je weer een paar warme maaltijden krijgt.

Koert: Als je me weer iets uit de burgemeesterlijke wijnkelder kunt bezorgen, zal ik dat niet afslaan. (*steekt eerst twee drie vingers omhoog en daarna in vlot tempo alle tien*) Zo'n twee drie flesjes worden daar toch niet gemist.

Aggie: Ik zal zien wat ik kan doen.

Ma: (*als een slagschip op uit rechts*) Ajakkes, hier stinkt het! (*trekt, met misprijzende blik op Koert, het raam open*) Geen wonder! Zijn we hier in een gemeentehuis, of in een opvangcentrum voor gestrande straatslijpers? Vreselijk!

Koert: (*met buiging*) Mijn hoogachting, mevrouw burgemeestermoeder. Mag ik u misschien een slok uit mijn beker aanbieden?

Ma: Nee, dank u, ik voel me zo al misselijk genoeg! Hebt u die beker soms op het stort gevonden, net zoals de rest van uw bezittingen?

Koert: *(de beker bekijkend)* Och, er is toch alleen maar een beetje lak af, net als bij u. Heeft men u ook nog net op tijd van het stort gered, of was u al op de composthoop?

Ma: *(laaiend)* Moet ik me zoiets van een landloper laten gevallen? Ik, de moeder van een burgemeester?

Koert: Landloper? Ik moet u toch verzoeken! Mijn officiële titel luidt, *(plechtig)* Koert de eerste, koning van provinciale en alle andere wegen. Maar u kunt me gewoon majesteit noemen. *(steekt haar z'n hand toe voor een handkus)*

Ma: *(trekt deur links open, roept)* Titus, kom eens! Iemand moet eruit gegooid worden! Dat werkschuw element heeft je moeder beledigd... Titus...! *(tot Aggie)* Is hij er niet?

Aggie: Jawel, maar hij slaapt nog. Vannacht is hij eh... ik bedoel, gisteravond was er een vergadering en toen is het laat geworden.

Ma: *(geërgerd)* Nog in bed? Het is verdorie half elf! Maar die zal ik wel eens even gaan helpen! Belt u ondertussen evens m'n schoonheidssalon en zeg, dat ik tien minuten later kom!

Koert: U zou beter naar een stukadoorsbedrijf kunnen gaan. Een rimpellandschap als dat van u is veel meer gebaat met een emmer gips.

Ma: *(ijskoud)* Als ik terugkom hebt u, waardeloos individu, dit huis verlaten! *(verachtelijk)* Wie weet wat voor ongedierte en welke ziektes zo iemand in je huis brengt! *(af in links, gebiedend)* Titus!

Aggie: Bravo, Koert, die heb je d'r vet gegeven! *(kiest al 'n nummer)* Maar nu moet ik vlug even de schoonheidssalon bellen... Hoi, Miranda, ik ben het, Aggie. Zeg, ik moet even doorgeven dat de oude tram tien minuten later ter restauratie komt... *(grinnikend)* Ik voel met je mee. Tot later, doei. *(legt op)*

Koert: Zo, en nu zal ik maar eens naar het station gaan. Met de trein van elf komen daar beslist wel wat reizigers aan en die zullen allicht een paar euro opbrengen. *(haalt het stuk karton met opschrift al uit de wagen)* Vandaag probeer ik 't eens met *(leest het er vanaf)* "Werken dakloos! Iets voor de ergste honger alstublieft!" Dat werkt altijd, hihihi. Wil jij ondertussen een beetje op m'n rolls royce letten? *(af via midden)* Tot straks.

Aggie: Eigenlijk zonde van die man. Een goede inborst en bovendien nog intelligent ook. Maar toen hij bij dat ongeval zijn vrouw en kind verloor, is hij de richting kwijtgeraakt. En dan springt zij op een dergelijke manier met die arme donder om. Hij heeft ondertussen tien keer meer meegemaakt dan zij.

Berend: *(op via midden, met een bezem en vuilniszak, gekleed in de oranjekleurige veiligheidskleding van een straatveger, geeuwt)*

voortdurend, beweegt sloom en spreekt ook navenant) Ha, Aggie, lukt het een beetje?

Aggie: Berend, jij alweer? 'n Half uur geleden was je er toch ook al. Wat moet je nu weer?

Berend: *(op de bezem leunend)* Een beetje op verhaal komen, wat anders? Die vegerij is heus wel vermoeiend hoor. Daar word je zo moe van! En eh, is de baas er niet?

Aggie: Heb je soms de hele voormiddag nodig om die paar meter trottoir vóór het gemeentehuis te doen? Laat 't de burgemeester maar niet horen.

Berend: Hé zeg, over dat werk mag je niet te licht denken! Je veegt en veegt en veegt maar, en als je dan een hoopje bij elkaar geveegd hebt en even een kleine pauze inlast, komt er opeens een auto voorbij geflitst... *(maakt langzame beweging met z'n hoofd)* zzzoeoeoemmm... en dan kun je weer van voren af aan beginnen. Zo gaat het al de hele morgen. Op die manier zou je het plezier aan je werk vergaan.

Aggie: Dan sluit de straat toch even met een paar borden af, ben je in tijd van vijf minuten klaar.

Berend: *(verongelijkt)* Vijf minuten? Zo vlug gaat dat echt niet! Bovendien beklagen de mensen er zich dan over, dat de straat zolang is afgesloten. En dan zegt de burgemeester op zijn beurt, dat ik vlugger moet werken en zijn we weer terug bij het begin. Hij heeft gewoon geen begrip voor mijn problemen. *(geeuwt)* Heb je soms 'n kop koffie voor me?

Aggie: *(hoofdschuddend)* Elke dag hetzelfde. 'n Half uur geleden heb je er toch ook al een gehad!

Berend: Weet ik. Maar als ik er nu nog een drink, dan is het ook zo middagpauze. *(haalt een kleine wekker uit z'n zak, kijkt)* Zie je wel, het is haast elf en loont het dus sowieso niet meer om nog aan iets nieuws te beginnen. Ik zeg je, de tijd vliegt voorbij en je komt haast tot niets meer. Maar eh, waar blijft de grote baas nou? Veel tijd heb ik niet meer tot aan de middagpauze.

Aggie: Wat moet je toch zo opeens met de burgemeester? Anders probeer je hem toch ook te mijden als de pest.

Berend: Voor kort heeft hij tegen me gezegd, dat hij wel eens zou willen zien wat ik zoal de hele dag doe en of ik überhaupt wel werkte.

Aggie: Nou ja, veel kan het in elk geval niet zijn.

Berend: O nee? Zal ik het je dan bewijzen?

Aggie: *(sceptisch)* Ik ben er, eerlijk gezegd, wel eens benieuwd naar.

Berend: *(leegt de vuilniszak op de grond)* Alsjeblieft! Alles op één enkele morgen bij elkaar geveegd. Daar sta je toch wel even van te kijken, nietwaar?

Aggie: *(onthutst)* Hé zeg, ben jij nog normaal?

Berend: Ja ja, ik weet het zelf ook wel. Zoveel werk zou ik eigenlijk niet moeten verzetten, voor het hongerloontje, dat ik van 'm krijg. Maar als hij dit hier ziet, zal hij me beslist opslag geven!

Aggie: Man, als jij ze nog allemaal op een rijtje hebt, vreet ik een bezem!

Titus: *(op uit links, in ondergoed, met zijn kleren onder de arm, nog verwilderd, door ma opgejaagd, geïrriteerd)* Ja ja, ma, het is al goed! Je ziet toch, dat ik wakker ben! Je hoeft... *(komt in botsing met de kinderwagen, valt struikelend midden in de hoop troep)* Gloeiende, wat moet die rotzooi hier?!

Berend: Ziet u wel, meneer de burgemeester! Daar staat u van te kijken, nietwaar? En alles op één enkele morgen bij elkaar geveegd. Dat is toch niet niks, zegt u nu zelf. Als dat geen loonsverhoging waard is, weet ik 't ook niet meer!

Titus: *(boos overeind krabbelend)* Weet jij wat je van mij kunt krijgen? Achterlijke bezemverkrachter!

Ma: De burgemeester van Elkenrade op de vuilnisbelt, bravo! Dat heb je er nu van! Om kwart voor elf nog in je kooi liggen, terwijl je burgemeester bent en de anderen een voorbeeld moet zijn! Geen wonder dat jij door zulk personeel omgeven bent! *(verachtelijk)* Daar mag je trots op zijn! De een heeft zich tot taak gesteld dakloze zwervers te onderhouden en de ander hangt zich een hernia te hangen aan z'n eigen bezemsteel! Noem jij dat arbeidsmoraal?

Titus: Alsjeblieft ma, neem gas terug en schreeuw niet zo, want ik verga van de hoofdpijn! Ik heb verdorie de hele nacht met dat nieuwbouwplan liggen te worstelen! En wat moet dat hele gedoe hier? *(trapt ertegen)* Waarom staat die kinderwagen midden in m'n kantoor? Waar zijn we hier eigenlijk? Op het stort soms?

Ma: Als jij eens op een normaal tijdstip uit je bed wilde komen, om hier op de regulaire werktijden aanwezig te zijn, dan zouden je ondergeschikten geen loopje met je nemen! Maar meneer hangt liever tot diep in de nacht in de kroeg! Je ruikt er tenminste nog helemaal naar! En zou je niet eindelijk eens zorgen in je kleren te komen?

Titus: *(trekt z'n hemd aan)* Gediscussieerd hebben we tot diep in de nacht! De vergadering gisteravond was werkelijk vermoeiend!

Ma: Om half vijf vanmorgen was er buiten voor de deur een leven als een oordeel! Schaam jij je niet? Als dat iemand gezien of gehoord had!

Titus: Ik had de sleutel van de voordeur verlo... eh, vergeten, en moest door het raam klimmen. En eh, nou ja, dat ging niet helemaal geruisloos.

Berend; Zo'n toeval zeg, die sleutel heb ik voorheen tijdens mijn veegwerkzaamheden in de goot gevonden, vlakbij uw stropdas. (haalt beide tevoorschijn) Die moet u wel zijn kwijtgeraakt, toen u dat mengsel van knakworst en friet met mayonaise uit het gezicht is gevallen. Gelukkig hebben er zich een paar katten over ontfermd, anders had ik het ook nog in m'n bezem gekregen. Zulke dingen betekenen allemaal extra oponthoud.

Titus: (*grist hem stropdas en sleutel uit handen*) Onnozele druiloor! Maak je onder m'n ogen uit!

Berend: Dat is nou de dank voor m'n oplettendheid. Maar voor die loonsverhoging kom ik nog eens terug, (*af via midden*) maar eerst na de middagpauze.

Titus: (*rent hem achterna, nog in onderbroek, onzichtbaar*) Hé, luie bliksem, wil je wel eens hier blijven en eerst die troep in m'n kantoor... eh, hallo, commissaris Bos! (*terug met Bos*) Wat doet u al hier in alle vroegte?

Bos: (*verwonderd*) In alle vroegte? U maakt een grapje zeker? (*bekijkt hem van boven tot onder*) Ik eh, ik kom zo te zien een beetje ongelegen, vrees ik? Ik wou u komen halen voor de inwijding. Maar als u eh...

Titus: Weet u, commissaris, ik wilde me net gaan kleden.

Bos: (*doelt erop*) En wat is de bedoeling van dit afval hier?

Titus: Dat eh, dat was een soort eh, een soort demonstratie zeg maar. Ik wou Berend eens duidelijk laten zien wat tot het gewone vuil behoort en wat als restafval apart gehouden dient te worden. Vandaag de dag moet men zeer alert zijn op dat gebied.

Bos: (*sceptisch*) Aha. (*kijkt hem fronsend en vragend aan*)

Titus: Ach, u bent natuurlijk verwonderd over mijn outfit. Maar weet u, ik heb hem ook gedemonstreerd, dat kleding niet bij het gewone en net zo min bij het restafval behoort, maar in de kledingcontainer gestopt dient te worden. En daarom heb ik de broek ter verduidelijking even eh... U zult het niet willen geloven, maar de medewerkers van tegenwoordig moet men letterlijk alles voordoen.

Bos: (*sceptisch*) Ach zo. (*heeft al eerder de lucht opgesnoven, doet het nu nog eens*) U doet er maar beter aan, meneer de burgemeester, vandaag niet in de auto te stappen. En eh, dan zie ik u zo meteen wel bij de inwijding, nietwaar. (*hoofdschuddend af via midden*)

Titus: (*z'n hoofd krabbend*) Wat zou hij nou voor 'n inwijding bedoelen?

Ma: Nu heb je toch echt een modderfiguur geslagen. Wat moet die man wel niet van je denken?

Titus: Dat is hijzelf schuld. Moet hij maar niet onaangediend, en zonder afspraak te maken, komen. Hier kan ik rondlopen zoals ikzelf wil! Aggie, ga me een aspirine halen, m'n hoofd springt haast uit elkaar! (*Aggie af in links, hij geeuwt*) Bovendien ben ik zo moe als 'n hond!

Ma: Dan heb je pech, want je zult zo meteen fit en monter moeten zijn. Om elf uur gaat de pingpongvereniging haar nieuwe clublokaal inwijden en bij die gelegenheid wordt jij geacht het openingswoord te doen. Heb je dat alweer vergeten? Daarom kwam de commissaris je ook halen!

Titus: (*zich kledend*) Om elf? Dat heb ik glad vergeten. En halt, wacht eens even, dat kan helemaal niet. Om elf uur moet ik aan het station zij om Edith af te halen. Die komt vandaag van dat kuuroord terug!

Ma: Welja, had ik het niet gedacht! Je vrouw gaat natuurlijk weer vóór! In plaats van je als ambitieuze burgemeester te profileren, speel je hier voor sullige en volgzame echtgenoot. Altijd weer verwaarloos jij je beroep alleen maar voor je vrouw! Heb ik je niet vaak genoeg bezworen vrijgezel te blijven en haar links te laten liggen?! Maar nee, naar de moeder hoeft men niet te luisteren. Je had allang burgemeester in een grote stad kunnen zijn! Maar in plaats daarvan hok je hier nog steeds in Elkenrade! Een schande is het!

Titus: Ma, zo spreek je niet over mij en m'n echtgenote!

Ma: Het gaat hier niet om jou of je vrouw, maar om je carrière! Als je deze inwijding laat schieten, staat morgen weer de loco-burgemeester met z'n eierkop in de krant. En dacht je soms, dat zoiets bevorderlijk is voor je weg hogerop?

Titus: (*korzelig*) Ja ja, je hebt natuurlijk gelijk. Dan zal ik wel naar die inwijding gaan en haal jij Edith van het station af.

Ma: Ik? Dat geloof je toch zeker zelf niet! Bovendien heb ik nu een afspraak bij de schoonheidssalon. Ik had er al moeten zijn. Dan moet Edith maar wachten, tot de inwijding voorbij is. Ik wil in elk geval nooit meer de tronie van de loco in de krant zien, begrepen? (*af via midden*) En nu ga ik iets voor het behoud van mijn schoonheid doen.

Titus: (*wrevelig*) Dat nu ook weer alles ineens moet komen!

Aggie: (*op uit links, met een glas water en aspirine*) Zo te horen is het vannacht dus weer laat, of beter gezegd, vroeg geworden, nietwaar, meneer de burgemeester?

Titus: (*drinkt*) Ja, dat mag je wel zeggen. En ik kan alles hebben vandaag, als het maar geen ergernis is! En zeg, zou jij niet eens een oogje willen werpen op de bende bij mij in de keuken? Niet dat mijn vrouw bij het binnenkomen al meteen een hartinfarct krijgt.

Aggie: Ach ja, dat is waar ook, mevrouw komt vandaag terug!

Titus: (*radeloos*) En hoe ga ik dat nu doen? De inwijding van dat pingponglokaal is me helemaal ontschoten!

Aggie: Ach, dat speelt nu toch ook geen enkele rol. Veel belangrijker is op dit moment uw vrouw!

Titus: Net niet! Mijn moeder heeft gelijk! Op de foto in de krant moeten de mensen "mij" zien en niet de loco-burgemeester! "Mij" dienen ze bij alle belangrijke gebeurtenissen ter plekke te zien en niet m'n plaatsvervanger!

Aggie: De opening van dat pingponglokaal zou een belangrijke gebeurtenis moeten zijn? Belachelijk!

Titus: Dat is niet belachelijk, maar politiek volgens het boekje. En daar begrijp jij nu eenmaal absoluut niets van. Zeg in elk geval tegen Berend, dat hij m'n vrouw met de tractor moet gaan afhalen en daarna kun je dan de keuken op orde brengen. O ja, en zorg er ook voor, (*doelt op de inhoud uit de zak*) dat deze troep hier verdwijnt!

Aggie: Ja ja, maar eh, kan ik niet beter uw vrouw gaan afhalen?

Titus: Jij? Waarom? Laat die luie bliksem ook eens iets doen! Die staat toch maar de hele dag gaten in de lucht te staren!

Aggie: Denkt u werkelijk, dat hij het meest geschikt is als ontvangstcomité voor uw vrouw? Als ik vier weken van huis was geweest, zou ik bij de aankomst mijn man verwachten met een flinke bos bloemen en geen straatveger met de gemeentetractor.


Titus: Aggie, als belangrijke politieke gebeurtenissen mijn aanwezigheid noodzakelijk maken, is het mijn plicht dergelijke sentimentele gevoelsuitingen aan de kant te schuiven. En zeg tegen Berend, dat hij zich moet haasten, want ze komt met de trein van elf uur!

Aggie: Nou goed, als u denkt. Maar Koert is ook bij het station en u weet, altijd als hij er is, gebeurt wel het een of ander, of krijgt iemand een kind. Dus, het is op uw eigen verantwoording. (*af via midden, roept*) Berend, je moet naar het station en er is haast bij, want...

Als u het hele stuk wilt lezen dan kunt u via www.toneeluitgeverijvink.nl de tekst bestellen en toevoegen aan uw zichtzending.

Voor advies of vragen helpen wij u graag.

 info@toneeluitgeverijvink.nl

 072 5112407



“Samenspelen” is ons motto